

Nyhedsbrev fra Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

September 2025

Kære Medlemmer

Hvad skal der mon mere til...

Der er to emner, der overskygger denne måneds leder: hungersnød i Gaza og drabene på lokale journalister. Israel har indledt sidste fase i erobringen af Gaza med brutal styrke til lands, til vands og på landjorden, og 1,3 millioner palæstinensere atter tvinges på flugt – de fleste har hverken kræfter til eller noget sted at flygte hen.

Det sker stort set samtidig med, at Israel dræber seks journalister i et målrettet angreb på deres pressetelt udenfor Al-Shifa hospitalet – her iblandt Al Jazeera's korrespondent, Pulitzer-vindende Anas Al-Sharif. Han havde få dage forinden netop advaret om, at Israel var ved at påbegynde en massivt angreb på Gaza City, og Israel har gentagne gange truet Anas Al-Sharif.

For kun ganske få dage siden blev endnu fem journalister dræbt i et målrettet Israelsk angreb, der endda foregik af to omgange, hvilket kostede flere redningsfolk livet i det andet angreb på Nasser Hospitalets udvendige trappe, hvor det er kendt, at journalister ofte står, da de her kan komme højt

nok op til at fange lidt net-forbindelse. Denne gang gik det ud over en journalist fra Reuters og Netanyahu har derfor været exceptionelt hurtigt ude med en 'undskyldning for fejlen', og hæren med den tilføjelse, at 'målet var et Hamas kamera'...

Med udelukkelsen af udenlandske journalister og drabene på mindst 245 lokale journalister er det blevet tiltagende vanskeligere at få rapporter ud fra Gaza. Israel dræber budbringeren og får dermed endnu større kontrol over narrativet. Der er om ikke andet ingen tvivl om, at de målrettede angreb mod journalister er intensiveret i august måned ikke blot falder sammen med de intense angreb mod Gaza By, men også sker samtidig med, at FN samt en række store internationale NGO'ere har erklæret hungersnød i dele af Gaza.

Netanyahu benægter naturligvis enhver tale om hungersnød i Gaza som Hamas propaganda og nægter dermed fortsat adgang for de tusindvis af lastbiler, læsset med nødhjælp, der holder klar lige udenfor Gaza. Det internationale samfund gør som det hele tiden har gjort: fordømmer og opfordrer til at Israel åbner op for nødhjælpen.

Danmark bidrager med, hvad vores udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen selv betegner som 'en dråbe i havet', to nedkastninger. En metode, der ret beset risikerer at slå flere ihjel end hjælpe. Alt imens griber sultkatastrofen om sig og det er specielt helt små børn, der er udsat.

Der kommer ingen modernælkserstatning ind, hvilket begynder at have helt ubegribeligt katastrofale følger. Eksperter peger desuden på, at selv hvis der kom fri adgang for nødhjælp til Gaza, vil det kræve enorme ressourcer at få maden distribueret korrekt, da hungersnøden har stået på så længe og nu nået et punkt, hvor det pludselig at få adgang til almindelige madvarer og indtage disse kan være livstruende.

De få informationer, der kommer ud fra Gaza beretter om, hvor meget sulten fylder, hvor meget den lammer befolkningen og hvor voldsomme angrebene er. Der berettes om angreb på boligblokke, der sprænges i stumper og stykker, mens folk apatisk konstaterer, at 'det er bedre at dø i et angreb, end at forsøge endnu en flugt.' Sulten stopper et enormt antal palæstinensere i at kunne flygte og placerer Israels fremfærd i en skala for sig selv.

Israel og Netanyahu synes at være urørlige, hvilket fremgår med al tydelighed i den dokumentar i to afsnit DR1 netop har vist: "The Bibi Files", der omhandler korruptionsskandalen mod Netanyahu. Israels ageren på den besatte Vestbred understreger dette: Knesset har således lige vedtaget, at annektere hele Vestbredden. Jordan protesterer og FN har erklæret, at det ikke er lovligt, men ud over det, synes denne ret rystende og afgørende beslutning at have fortabt sig i nyhedsstrømmen og ikke fundet værd at beskæftige sig med fra politisk hold.

Hvor frustrerende og hjerteskræende det end er at være vidne til de lidelser palæstinenserne gennemgår – ikke mindst nu, hvor en veritabel hungersnød er erklæret – understreger det samtidig betydningen af, at vi er mange, der fortsætter med at være palæstinenserne talerør. Israel kan måske nok forsøge at dræbe budbringerne, men stemmerne forstummer aldrig.

Vi er sikkert mange, der også dagligt spørger: Hvad skal der mon mere til, før verden griber ind og stopper vanviddet?

Denne leder havde jeg aldrig forestillet mig, at jeg skulle skrive. At jeg skulle fortælle om hungersnød og den verden, der stadig blot fordømmer og opfordrer. At jeg skulle berette om to

voldsomme og målrettede angreb på journalister i Gaza, der nu er så godt som tømt for lokale journalister.

Jeg frygter allerede næste måneds leder...

*På vegne af bestyrelsen
Vibeke Genefke*

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening er bo- og arveafgiftsfri

Foreningen er nu bo- og arveafgiftsfri. Vi kan glædeligt orientere om, at Dansk Palæstinensisk Venskabsforening har søgt om og er blevet godkendt af SKAT til at modtage arv, som kan testamenteres til foreningen, uden at der skal betales hverken boafgift eller arveafgift.

Marathon Event i Aarhus – For de dræbte børn i Gaza

Fredag den 5. september holder Dansk Palæstinensisk Venskabsforening i samarbejde med en gruppe forfattere eventet "Marathon Event 2 i Aarhus - 100 Forfattere giver stemme til de dræbte Børn i Gaza". Forfatterne vil i 10 timer læse de tusinder af de dræbte palæstinensiske børns navne op på Skt. Knuds Torv i Aarhus.

Eventet starter kl. 10.00 med en "åbningstale". Slut tidspunktet er sat til ca. kl. 21.00/22.00 fredag aften. Kl. 19.00 er der endnu en "åbningstale", hvor der tændes lys for de dræbte børn.

Er du forfatter/præst eller kender du en forfatter/præst, som du mener skal med, så skriv til os på følgende mail - med ønsket om at deltage og hvad tid på dagen - danpal@danpal.dk.

Følg evt. med på DPVs Facebook side for løbende opdateringer om eventet.
Eller kontakt os (mail eller tlf.) for yderligere.

Vi kunne ikke gøre det uden jer!

Vi oplever fortsat en enorm interesse og et behov for information. Vi kan i skrivende stund konstatere, at det indtil videre har dannet grundlag for intet mindre end 162 oplæg/foredrag/debatter over hele landet og langt over 700 interviews med skole-/gymnasieelever siden oktober 2023. Dertil kommer hundredvis af interviews i diverse medier.

Om end det er et kæmpe og meget tidskrævende arbejde, er det også absolut grundstenen i vores virke, og vi oplever at blive mødt med stor respekt og ikke mindst stor imødekommenhed og anerkendelse.

Vores frivillige foreningsarbejde, der har til formål at oplyse om Palæstina, er forudsat af jeres støtte både solidarisk og økonomisk, så det påskønner vi i høj grad – og det vil vi gerne sige stort tak for.

Jeres gavmildhed skaber grobund for vores arbejde for palæstinenserne rettigheder og et frit Palæstina. Derfor håber vi også meget på, at I vil fortsætte som medlemmer og huske jeres årlige betaling.

I kan også hjælpe foreningen ved at videresende Nyhedsbrevet/Nyhedsbrevene til jeres venner, familie, kollegaer og netværk.

Betalingsoplysninger finder I her i nyhedsbrevet eller på foreningens hjemmeside.

Tak for jeres uvurderlige indsats, støtte og opbakning!

Intet af denne frivillige indsats ville kunne lade gøre uden jeres essentielle og endda gavmilde støtte og opbakning. TAK.

Den mindeværdige dag – For de dræbte børn i Gaza

Fredag den 22. august afholdt DPV det første ”Marathon Event - 100 Forfattere læser i 10 timer navne på de dræbte Børn i Gaza”.

Det var en MEGET smuk, rørende og bevægende dag. For samtlige oplæsere, men også for de tusinder, som dagen igennem var forbi og overværede den lange dag fra kl. 10.00 – ca. 21.00. De myrdede børn blev begravet, husket og vigtigt af alt; de blev æret.

De forfattere, der læste de dræbte børns navne op, gav børnene et navn og et billede i alles sind, som gjorde dem til andet end bare et nummer i den lange liste på efterhånden langt over 18.000 dræbte børn.

Vores danske forfattere råbte de myrdede børns navne – i 10 uafbrudte timer, fra Rådhuspladsen i KBH.

Og som ikke mindst Politiken rapporterede fra dagen; ”...efter ti timers oplæsning nåede de ikke engang halvvejs...”.

Eventet blev på dagen fulgt af tusinder, som ikke kunne være med eller kunne komme forbi Rådhuspladsen i København. Nemlig ved at følge fra hele landet – og faktisk også fra udlandet – på eventets Facebook side, hvor vi Live-Streamede fra Rådhuspladsen dagen igennem.

Dertil kommer, at Kirsten Thorups åbningstale blev bragt som en særskilt kommentar i dagbladet Informations kultur sektion (fredag den 29. august).

Ydermere, så lagde Carsten Jensen sin tale ud på sin Facebook side, sammen med listen over de navne, som han læste op. Her var der en enorm interesse; talen fik langt over 366.000 visninger, over 5.000 likes, over 800 kommentarer og 1.600 delinger.

Men eventet blev også dækket massivt af medierne. Fra de tidlige morgentimer, blev eventet omtalt på P1 morgen, hvor Kirsten Thorup var gæst. Her skulle hun først læse en håndfuld navne op fra listen på de dræbte børn (under 1 års alderen) og interviews i 11 minutter om eventet og budskabet bag.

Læs både Kirsten Thorups og Carsten Jensens taler her i Nyhedsbrevet.

Dagen igennem dækkede både Politiken og Information samt DR eventet massivt. DR sendte live interview med Mogens Lykketoft og Carsten Jensen under TV-Avisen kl. 18.30.

Dagbladet Politiken dækkede hele fire gange i løbet af dagen.

Efter den vellykket, meget rørende og bredt omtalt event på Rådhuspladsen i København fredag den 22. august, så er turen nu kommet til Aarhus.

Fredag den 5. september holder Dansk Palæstinensisk Venskabsforening (DPV), i samarbejde med en gruppe forfattere i Aarhus/Jylland, eventet "Marathon Event 2 i Aarhus - 100 Forfattere giver stemme til de dræbte Børn i Gaza".

Men fordi inden - og især efter eventet i København – fik vi rigtig mange henvendelser fra kirkefolk, kunstnere, gymnasielærere og andre faggrupper, som har ønsket at være med - både i KBH og nu også i Aarhus, så har vi vurderet, at der sagtens kan være plads til en gruppe dedikerede præster i løbet af dagen.

I København den 22.8 var der kun forfattere. I Aarhus skal der fredag den 5. september være også præster med til at læse de dræbte børns navne op. Og det bliver smukt, da vi holder eventet lige over for kirken på Ryesgade/Skt. Knuds Torv i Aarhus.

Dagen igennem vil der være stille musikalske indslag, digt oplæsning og lign.

Er du forfatter/præst eller kender du en forfatter/præst, som du mener skal med, så skriv til os på følgende mail danpal@danpal.dk - med ønsket om at deltage og hvad tid på dagen.

Følg med på DPVs Facebook side og/eller eventets Facebook side (hvor vi sender Live-Streaming også herfra) for løbende opdateringer om eventet. Eller kontakt os (mail eller tlf.) for yderligere oplysninger eller, hvis du mener at du kan hjælpe på den ene eller anden måde.

Alle er velkomne – men målet er ikke at ”mobilisere”. Det vil sige, at eventet er IKKE en demonstration.

Vi glæder os til at se rigtig mange, som har lyst til at være med dagen igennem – særligt når vi skal tænde lys fra ca. kl. 19.00.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

Så meget u-levet liv...

En skøn solskinsdag i august sætter jeg mig ned ved computeren for at udføre en opgave: lister á 125 navne på dræbte børn i Gaza. Listerne er til en række forfattere, der deltager i et event Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening står bag den 22. august 2025 på Rådhuspladsen i København, hvor forfatterne hver læser navnene på 125 dræbte børn op.

Jeg går til opgaven med vanlig ildhu, men når kun at copy-paste én gang, og idet jeg klikker de første 30 navne ned på den første liste går der et sug igennem min mave. Det er ikke blot en liste.

Det er ikke blot en praktisk sekretæragtig opgave. Det er navne på døde babyer. Der står 0 år i parentes efter hvert navn. Og rækkerne af navne med 0 år i parentes fortsætter i hvad der synes som én uendelighed. Jeg kan ikke bare copy-paste. Jeg må læse hvert enkelt navn. ”De nåede ikke deres første fødselsdag”, er overskriften...

Jeg kan ikke undgå at tænke på, hvilke grusomheder alle disse titusinder af børn har måtte gennemgå og været vidne til. Hvordan de blev dræbt. På deres forældre. Søskende. Fætre og kusiner. Og jeg begynder at genkende efternavne. Jeg begynder at se rækker af familier, totalt udslettet, forsvundet fra verden, mens verden så på. Jeg tænker på alt det liv, der er gået tabt. Alt det u-levet liv.

6 år: ”Stille legepladser”. Jeg ser et billede for mig af en skæv gynge, der piver i vinden på en udbombet legeplads, hvor alt liv er borte og stilheden midt i bombernes larm går gennem marv og ben. Jeg tænker på min egen søn, da han var seks år gammel. Hvor sorgløs og sprudlende et liv.

Hvor stor kontrasten er. Hvor langt jeg er fra den virkelighed jeg sidder med ved tasterne på en smuk og lun sensommerdag, langt ude på landet, med fuglesang og lidt hvislen i træerne som baggrund. Det er ikke blot en opgave.

Mens min krop bliver tungere og tungere og mit hjerte næsten stopper med at slå, når jeg frem til de 17-årige, som ”levede igennem fire krige i 2008-09, 2012, 2014, 2021 og døde i den fjerde”. Og listen er stadig så lang, at man kun har lyst til at skrike. Jeg mærker vreden. Afmagten. Og mindes ’Omar’ fra Al Azza flygtningelejren i Betlehem, der bag sin maske, en fredag eftermiddag lige efter afslutningen af årets store begivenhed Maraton, midt på den travle hovedgade fortalte om sin tilværelse i en flygtningelejr fra 1948, uden mulighed for at bevæge sig udenfor Betlehem, ind og ud af israelske fængsler siden han var 14 år og et liv i konstant fattigdom og alarmberedskab. 17 år, men ældre og mere slidt i øjnene og på sjælen. Vred. Bitter. Uden håb. 17 år.

Det blev aldrig bare en opgave. Det sætter sig for evigt i dig. Du kan ikke få navnene med parenteser med deres alder væk fra nethinden. De kører som en evig og uvirkelig film, hvor lydbilledet konstant skifter mellem børns skrig og stilheden fra legepladserne.

Vibeke Genefke

Kirsten Thorups tale fredag den 22.8

Vi samles her på Rådhuspladsen i løbet af dagen i dag for at mindes og ære de dræbte børn i Gaza. Ved at nævne hvert enkelt barn ved navn markerer vi at Gazas dræbte børn var selvstændige individer i deres egen ret. Små mennesker der havde et liv foran sig.

Vi navngiver de dræbte børn for at løfte dem ud af anonymitetens massegrav og voksende drabstal og ved navns nævnelse fremhæve at hver eneste dræbte barn var værdifuldt og rummede en hel verden, der nu er gået tabt. Navnet giver et barn, et menneske dets helt egen identitet og en plads i verden, et personligt aftryk af levet liv.

Små menneskeliv som den israelske krigsmaskine brutalt har udslettet ved daglige bombardementer af palæstinensiske hjem, af hospitaler, skoler, børnehaver, forsamlinger. Små menneskeliv udslettet

ved udsultning brugt som krigsvåben. Ved mangel på medicin, hospitalsudstyr og behandlingsmuligheder, når børnene blev ramt af sygdom.

Siden oktober 2023 er der registreret mere end 18.000 dræbte børn i Gaza. Svarende til en skoleklasse med 25 børn hver eneste dag i den snart to år lange krig. Det vil sige tusinder flere dræbte børn end vi kan nævne ved navn på bare ti timer. Også hvert enkelt af de ikke nævnte børn mindes og ærer vi her i dag. Yderligere 12.000 børn under 5 år er i følge UNICEF lige nu ramt af akut underernæring. Børnedødstallene stiger dag for dag.

Vi sender vores tanker og medfølelse til de dræbte børns forældre og familier. Vi deler her i dag deres sorg over tabet af det dyrebareste vi mennesker har: børnene.

Børn er skrøbelige, spirende liv der kræver beskyttelse og næring for at leve, vokse og blomstre. I al deres sårbarhed er børnene i Gaza de første der bukker under for det israelske regimes udsultning af befolkningen. Lige så livsnødvendigt som tilstrækkeligt med mad og rent drikkevand for at børn kan trives og udvikle sig i opvæksten, er sikkerhed og tryghed i forudsigelige omgivelser. Under den nuværende krig og den langvarige israelske belejring siden 2005 har Gazas børn været berøvet trygge fysiske rammer. Børnenes sårbare liv har dag for dag i snart to år været udsat for en grusom krigs kaos og vilkårlighed. Børnene i Gaza lever med de israelske droners brummen og summen over deres hoveder døgnet rundt. I en konstant angst for nattens bomber, for død og fordrivelse, for at miste deres nære og nærmeste familiemedlemmer. Alt for ofte bliver børnenes angst til virkelighed når en bror, søster, onkel, fætter, en mor eller en far omkommer i bomberegnen. Eller ikke vender hjem efter jagten på en smule mad til familien. Skudt af israelske soldater, mens de ventede i køen på uddeling af nødhjælp. Gazas børn oplever rædsler, som ingen børn skulle opleve. I et interview for nogle dage siden udtalte en dansk sygeplejerske udsendt til Gaza af *Røde Kors*. At hun af de forfærdelige krigs- og katastrofeområder hun har været udsendt til gennem mange år, aldrig har set så mange sårede børn med så alvorlige krigsskader som i Gaza. Og aldrig har der i en krig været så mange børn og unge med amputerede lemmer. Aldrig tidligere har den danske sygeplejerske passet så mange forældreløse børn som nu under Gazakrigen. En anden dansk sygeplejerske udsendt af *Læger uden grænser* fremhæver manglen på mad og medicin som slående i forhold andre krigshærgede områder, hvor der altid har været et reservelager at trække på. Men ikke i Gaza, siger hun. Gaza er ét stort fængsel, hvor befolkningen er spærret inde og ikke er i sikkerhed nogen steder. Gazas familier koster rundt som jaget vildt i den lille landstribе på størrelse med Langeland. Mange familier er blevet flyttet efter ordrer fra det israelske militær op til ti-tolv gange i løbet af krigen. I nogle områder så sygeplejersken fra *Læger uden grænser* palæstinensiske børn gå rundt og lede i murbrokker og skraldebunker efter alt tænkeligt, der kunne bruges eller spises. I andre områder er der ikke engang murbrokker at rode i for de forældreløse børn. Alt er bare gråt pulver og støv. Forvandlet til et ubeboeligt månelandskab.

Efter det israelske regimes seneste plan skal Gaza by indtages og befolkningen tvangsforflyttes til den sydligste del af landstriben og anbringes i et indhegnet område uden for Rafah, en udbombet spøgelsesby, og interneres i en såkaldt "sikkerhedslejr". Reelt at betragte som en koncentrationslejr. Herfra skal de internerede palæstinensere deporteres til et eller flere lande, der er villige til at tage imod de godt to millioner fordrevne. Gaza skal efter planen tømmes for palæstinensere og underlægges israelsk kontrol. Det vil sige indlemmes i et kommende Storisrael. Et storstilet etnisk udrensningsprojekt er i gang med fuld opbakning fra USA og præsident Trump. Der synes ingen grænser for ondskaben og skruppelløsheden over for Gazas sagesløse befolkning, de plagede palæstinensiske familier og deres uskyldige børn, der siden marts i år har været afskåret for den mest basale nødhjælp. Vi er hinsides et såkaldt selvforsvar og ser lige ind i et igangværende folkedrab.

Manifestationen her i dag med oplæsningen af navne på dræbte børn i Gaza er i sig selv en anklage mod vores regering. Alene det høje antal af børnedrab burde tilskynde regeringen til at handle. Først og fremmest til at modtage alvorligt sårede og livstruede børn fra Gaza til behandling i Danmark og dermed redde bare en håndfuld, bare 20, bare 30 af Gazas børn og give dem livet tilbage. Men regeringen med statsminister Mette Frederiksen i spidsen synes gjort af et særligt stof, hvor menneskelige lidelser og katastrofer preller af. Vel at mærke de palæstinensiske lidelser og katastrofer. På Christiansborg synes Palæstinensiske børns liv og palæstinensiske liv i det hele taget mindre eller ingenting værd i forhold til hvide europæiske liv og børneliv i Ukraine. Er der et andet ord for regeringens ligegyldighed over for Gazas børn end ren og skær racisme? Forklædt som indvandrepolitiske hensyn.

Med dagens oplæsning af navnene på dræbte børn i Gaza siger vi fra over for regeringens overtrædelse af international lov og FN-konventionerne ved at tillade salg af våbenkomponenter til de israelske F-35 bombefly, der med bombetogterne over Gaza dræber tusindvis af børn. Vi anklager regeringen for med dens fortsatte tilladelse til eksport af våbenkomponenter til Israel at være medskyldig i omfanget af drabene på Gazas børn.

Børnene er et ethvert samfunds fremtid. At dræbe børn er at dræbe et samfunds, et lands, en befolknings fremtid. Og det er Palæstinas fremtid den israelske krigs- og besættelsesmagt stækker og forkrøbler ved at dræbe og såre børn og unge i det omfang og antal vi hidtil har set i Gaza. Spædbørn, små og store børn der kunne have vokset op og være blevet en del af den næste generation til at overtage det palæstinensiske samfund og videreudvikle den rige og mangfoldige palæstinensiske historie og kultur. Og endelig kunne de dræbte børn have været en del af den generation der skulle være med til at opbygge et frit Palæstina og virkeliggøre drømmen om frihed og retfærdighed for det palæstinensiske folk.

Med det igangværende folkedrab i Gaza, den israelske regerings fremtidsplaner for området og turboannektering af Vestbredden og Østjerusalem synes håbet om et frit Palæstina at svinde. Palæstinenserne har gennem tiderne og siden fordrivelsen i 48 vist, at de kunne rejse sig af den ene katastrofe efter den anden. Kunnet bevare deres værdighed og stolthed. Kunnet bevare troen og håbet. Opbygge styrke og kræfter til at kæmpe for deres FN-sikrede ret til et hjemland. Kæmpe for deres overlevelse som et folk med dybe rødder i Palæstinas jord. Men palæstinenserne kan ikke stå alene over for den israelske krigsmaskine og en af verdens stærkeste og atomudrustede militærmagter. Hidtil har Verdenssamfundet, bortset fra nogle få lande som Sydafrika og Irland, ikke sat handling bag de mange fordømmelser af Israels ulovlige besættelse af Palæstina og krigsforbrydelser i Gaza. Med denne manifestation for Gazas dræbte børn appellerer vi til at Verdenssamfundet og dermed Danmark omsider samles om at stoppe barbariet i Gaza. Inden det er for sent for Gazas børn.

Carsten Jensens tale fredag den 22.8

At tale om døde børn? At tale om titusinder af myrdede børn?

Hvordan gør jeg det?

Hvad kan jeg sige andet her fra scenen end at gentage den fordømmelse, der i de seneste måneder er blevet gentaget af så mange, uden at det gør indtryk på de få, der har magten til at stoppe massemyrderiet?

Hvad kan jeg sige andet end, at drabet på alle disse børn ikke er tilfældigt? De stod ikke på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt, da bomberne ramte. De dræbte børn stod på det rigtige sted på det rigtige tidspunkt, for hensigten med israelernes angreb på Gaza er at udrydde og fordrive en hel befolkningsgruppe, og så er børnene et oplagt sted at begynde.

Hvad kan jeg sige andet end, at det ikke kun er børn, der myrdes i Gaza? Det er vores fælles fremtid, der bliver slået ihjel på den smalle landstrimmel ud til Middelhavet, for folkemordet på palæstinenserne indebærer, at det sidste håb om en international bindende orden, der garanterer hvert folk på Jorden deres ret til overlevelse, nu slukkes.

Hvad kan jeg gøre andet end at spørge hver enkelt af jer, hvordan I tror, det føles, når ens barn dør? Vi, der har mistet et barn, ved hvordan, ikke som et sår, der nogen sinde vil læges, men som en amputation, et liv i en tilbageblevet krop, der fra nu af kun rummer et halvt eller et kvart hjerte.

Og hvis dit hjems fire vægge er pulveriseret, og de gader, hvor du til dagligt færdes, er forvandlet til uigenkendelige ruinlandskaber, og den himmel, hvor du plejer at drømme dig væk, nu ikke rummer andet end varslende om død, så er alle livets holdepunkter borte, og en gabende tomhed har åbnet sig, hvor der engang var liv og håb.

Alle de udenlandske læger, der har været inde i Gaza, beretter om børn med tomme øjne. Når de åbner munden, er det kun for at fremsætte en sidste, fortvivlet bøn: "Hvorfor må jeg ikke få lov at dø?"

"Alle, jeg elsker, er i himlen. Jeg ønsker ikke at være her mere." Sådan siger en lille dreng, der har mistet hele sin familie, til den amerikanske læge Mimi Syed.

65 amerikanske læger, der har arbejdet i Gaza, hævder samstemmende, at israelske snigskytter bevidst går efter børn, og de dokumenterer det med røntgenbilleder af børnehoveder, der viser kugler indlejret i kranie Massen. En netop lækket database fra den israelske hær afslører, at 84 procent af alle ofre er civile, Og de er ikke tilfældigt udvalgte.

1500 læger og sygeplejersker er blevet dræbt i Gaza, mange andre fra sundhedsvæsenet er blevet bortført, ulovligt tilbageholdt eller tortureret. Læger beretter, hvordan de må bruge nedrevne hospitalsgardiner og lagner til at stoppe blødninger, eller amputere benet på en to-årig med Panodil som eneste bedøvelsesmiddel.

En britisk læge, Victoria Rosa, fortæller, at hun i gennemsnit havde 10 patienter om dagen. De seks var børn, og selv om det lykkedes hende under de vanskelige betingelser i operationsstuen at redde liv, døde 80 procent senere, fordi de i deres underernærede tilstand ikke havde kræfter til at hele.

De 65 børn, hvis navne, jeg nu skal nævne, døde alle, før de var fyldt et år. De var spædbørn, der end ikke blev forundt de første tøvende skridt, de første prøvende ord. Og dog var de som alle børn fyldt af en ubetinget tillid til verden, en tillid, der blev mødt med en kugles punktum, de tunge murbrokker fra et sammenstyrtende hus eller en altfortærende ild. De havde endnu ikke lært at genkende deres navne. De havde endnu ikke lært at sige mor og far, og så var det slut.

Nej, alle disse børn er ikke kun navne. De var alle sammen små væsener, der hilste verden med lysende, forventningsfulde øjne.

Når lyset i børns øjne brat bliver slukket, er det også vores lys, der dør.

Vi beklager

Har du sendt os en e-mail på danpal@danpal.dk de seneste uger og måneder med f.eks. spørgsmål, et forslag eller bestilling af plakaten Visit Palestine og/eller fra vores webshop (ikke ret meget tilbage her), så skal vi beklage, at du måske er blandt de mange, som enten intet har hørt fra os eller ikke har fået din bestilling.

Det skyldes to ting; 1) vores hjemmeside og e-mail er blevet hacket/forsøgt hacket adskillige gange det seneste 19 måneder, 2) Den enorme mængde af henvendelser med hundredvis af e-mails og ønsker om medlemskaber hver eneste uge de seneste over 19 måneder har skabt et overvældende pres på vores e-mail system, hvor mange henvendelser endte i "spam-indbakken" og siden er forsvundet. Det beklager vi naturligvis.

Vi opfordrer vores medlemmer til at prøve igen, og vi håber at kunne besvare henvendelserne og/eller at levere de bestilte tilbageværende produkter – særligt "Visit Palestine" plakaten. Ellers vil vi melde tilbage så hurtigt som muligt.

Tak til jer alle for jeres forståelse.

Har du betalt dit kontingent?

Vi har brug for din støtte for at kunne fortsætte foreningens vigtige oplysningsarbejde.

Foreningen kører på frivillig basis, så alle indkomne midler går ubeskåret til den palæstinensiske sags tjeneste.

Medlemskab koster kun 150kr. pr. år. For pensionister, arbejdsledige og unge under uddannelse er kontingentet kun 100 kr. pr. år.

Beløbet kan indsættes på giro 931-8119 eller overføres via netbank til: Reg.

nr.: 0268

Kontonr.: 000 931 8119

Du kan også benytte Mobilepay nr. 65841 til alle former for overførsler og indbetalinger til foreningen.

Ønsker du at melde/afmelde nyhedsbrevet?

Find **meld/afmeld** knappen på hjemmesiden (under Medlemskab af DPV). Afmelding sker herefter automatisk.

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

Danish Palestinian Friendship Association | الدنماركية الفلسطينية الصداقة جمعية

Dronningensgade 14 | DK-1420 København K, Denmark | Tel. +45 35 35 48 68 E-mail:

danpal@danpal.dk | Websites: www.danpal.dk